

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:54
מוצאי שב"ק.....8:19
שיעורים כסדרן
נ"ד.....ירמיה ל"ו-ל"ז
בבלי.....כריתות כ"ד
ירושלמי.....שבת י"ב
תוספתא.....בבא מציעא פרק י"א
רמב"ם.....מקואות ה'

שעה 8, גליון 53 (413)

פרשת תצא, י"ד אלול, אבות פרק א'-ב', שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

עולם התורה

דער רבי זאגט אז עס איז דא אמאל אז ווען א מענטש שטארבט ווייסט ער נאכנישט אז ער איז געשטארבן, און מען טוט א טובה פאר א מענטש וואס איז געשטארבן, ווען מען זאגט אים אז ער איז געשטארבן. דאס ווערט אנגערופן "עולם התורה", אז א מענטש וואס איז שוין געשטארבן מיינט אז ער לעבט נאך.

דער רבי האט געזאגט אן עצה אויף דעם אז מען זאל זיין ביי אים דריי צייטן אין יאר, ראש השנה, שבת חנוכה און שבועות, און אויף אז מען זאל שווערן אז גלייך נאכ'ן שטארבן וועט מען גיין צום רבי'ן, און אויב א מענטש וועט דאס טון וועט ער נישט האבן דעם פראבלעם פון עולם התורה.

דער רבי האט דערציילט א מעשה אז עס איז אמאל געווען א רב וואס איז געווען א גוטער פריינד מיט א איד פון זיין שטאט, און זיי האבן זיך אפגעשמועסט אז ווער פון זיי עס וועט שטארבן פריער וועט קומען דערציילן פארן צווייטן אין חלום וואס עס איז געווען מיט אים אויבן. למעשה איז דער רב געשטארבן קודם, און דער איד האט געווארט אז דער רב זאל קומען צו אים אין חלום אבער דער רב איז נישט געקומען.

««««

א מעשה אויף די פרשה

יהיה ביום הנחילו את בניו (דברים כ"א, ט"ז)

די אלע אידן וואס זענען דא געווען אין אמעריקע פאר'ן קריג האבן געהאט זייער שווערע נסיונות אין שמירת שבת, אויב איינער איז נישט אריין געקומען שבת ארבעטן האט ער נישט געהאט וואס צוריק צו קומען זונטאג. עס זענען געווען אידן וואס האבן זיך מוסר נפש געווען נישט צו ארבעטן שבת מיט די גרעסטע קאם מסירות נפש, ווידעראום זענען געווען אידן וואס האבן ליידער נישט עומד געווען בנפיו, זיי האבן יא געארבעט שבת קודש רחמנא לצלן. למעשה האט מען געזען אן אינטערעסאנטע זאך, זייער אסאך קינדער זענען ארויס לתרבות רעה אפילו פון אזעלכע שטיבער וואס זייערע עלטערן האבן נישט געארבעט שבת, ווייל די עלטערן זענען געווען א גאנץ שבת אין געוויינט, יעדע שבת האט מ'זש אויסגעקוקט ווי תשעה באב, די מאמע און מאמע זענען געווען און געוויינט, זיי האבן נישט אויפגעהערט צו קרעכצן: "אוי! עס קומט שוין נאכאמאל שבת, מען וועט ווייטער נישט האבן וואס צו עסן!" די קינדער האבן דאס געזען, און זיי זענען אויפגעוואקסן מיט דעם באגריף אז שבת איז א קללה חס ושלום, שבת מיינט אז מען דארף זוכן א גייע פרנסה, מען גייט הונגערן נאך א וואך, האבן זיי אפגעמאכט ביי זיך אז זיי לאזן אפ אידישקייט, ווייל זיי ווילן יא האבן געהעריג פרנסה וכו'. און פארקערט איז אויך געווען, עס זענען געווען עלטערן וואס האבן נישט געקענט עומד זיין בנפיו און זיי זענען יא גענאנגען ארבעטן שבת רחמנא לצלן, אבער פרייטאג צו נאכטס האבן זיי געמאכט א סעודה, זיי האבן געמאנצן מיט די קינדער: "אוי אוי שבת", "אוי אוי שבת", און צופרי האט דער מאמע געוויינט און געשריגן: "איך וויל נישט גיין ארבעטן!" "איך וויל זיין א איד!" ווער עס היט שבת, דער האט א לעבן! די קינדער האבן באקומען א געפיל אז עס איז נישט גוט אויב מען היט נישט שבת, און עס איז ביי זיי געווארן איינגעקריצט: "אוי ווי גוט צו זיין א איד, און אוי ווי שלעכט איז צו זיין א גוי". דאס שרייב איך דיר ווייל איך וויל דו זאלסט טאנצן מיט דייער קינדער שבת ביי די סעודה, דו זאלסט זינגען און טאנצן מיט זיי.

מען דארף זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז שבת זאל מען זיין פרייליך, מען זאל זיין אין א גוטע גיכטע, ווייל אלעס ווענדט זיך אין דער מאמע; ווען דער מאמע איז פרייליך און גוטמוטיג זענען אלע קינדער פרייליך און רואי, און פארקערט אויך, ווען די קינדער זענען ווי דער מאמע שרייט, דער מאמע בייזערט זיך, ווער רעדט נאך אז ער שרייט אויף די מאמע און ווארפט א פחד אויף די שטיב, ווערן די קינדער דערשראקן און איינגעצויקט, זייער מ'ח קען זיך נישט עפענען ווי עס דארף צו זיין. דאס זאגט דער רבי (ספר המדות, אות בנים, ס'מן קו): "הבנים שומים, ב'שאיבהם בעסן", קינדער וואקסן אויף שומים ווען זיי האבן א מאמע א בעסן; ווייל אז דער מאמע בייזערט זיך אויף זיי, קענען זיי נישט אויפנוואקסן, און פון פחד גייט מען אריין אין א קטנות הדעת השם ירחם.

(עצרתו אמונה נכבים-נלך תשע"ז)

א גוט ווארט

תהילים יעדן טאג; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה", ווער עס וויל תשובה טון זאל זאגן תהילים, דעריבער אז מיר זענען יעצט אריין אין די טעג פון חודש אלול זאלסטו זאגן יעדן טאג דעם יום תהילים.

ווארט נישט אויף קיין הרגשים און אויף א טעם אין דעם נכו', נאר זאג תהילים אזוי ווי דו שטייסט און גייסט. דער רבי האט אמאל געזאגט אז מען דארף באדאנקען דעם צדיק רבי רפאל פון בערשד זכותו יגן עלינו - א תלמיד פון הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אויף דעם וואס ער האט אריין געברענגט אין די וועלט אז מען קען זאגן תהילים אפילו קאלט און קיין התעוררות. ער פלעגט זאגן פאר זיינע מענטשן: "זאגט אפילו א קאלטן קאפיטל תהילים, נאר דער יעקב איר זאלט זאגן תהילים", דער רבי האט דאס זייער אויסגעלויבט ווייל ער האט אריין געברענגט אין דער וועלט צו זאגן תהילים.

(עצרתו אמונה שופטים תשע"ט)

עס איז דורך געגאנגען צען יאר און דער איד האט שוין געדארפט שטארבן האט ער דערציילט די מעשה פאר זיין זון, אבער דער רב איז אויך נישט געקומען צום זון, נאכדעם איז דורך געגאנגען נאך צען יאר, און דער זון האט שוין אויך געדארפט שטארבן האט ער דאס דערציילט פאר זיין זון, און אכט יאר שפעטער איז דער רב געקומען צו דעם אייניקל צו דערציילן וואס מיט אים איז געשען.

ער האט דערציילט אז ווען ער איז געשטארבן און מען האט אים באגראבן און אריינגעלייגט אין קבר, האט ער געמיינט אז ער לעבט נאך און ער איז נאך געזונט און שטארק, ער האט זיך דערנענטערט פארנוואס מען נעמט א געזונטען מענטש און מען לייגט אים אריין אין קבר, ער האט געטראכט אז ער גייט פרוברין אויסצוקריכן פון קבר, און עס האט זיך אים געדאכט אז ער קריכט טאקע ארויס פון קבר, אבער ער האט זיך געשעמט אריינצוגיין אין שטאט ווייל ער האט אנגעהאט "תכריכים", האט ער געטראכט אז ער וועט ווארטן ביז בינאכט און דעמאלט וועט ער אריינגיין אין שטאט, ער האט דערקענט פון דערווייטנס זיין שטאט מיט די הייזער און אויך זיין הויז, ער האט אבער געטראכט אז זיין משפחה וועט זיך דערשרעקן ווען זיי וועלן אים זען.

אינצווישן האט זיך אים געדאכט ווי ער זעט א מענטש וואס פארקויפט וועט און יענער האט אויך געהאט רבי'שע וועט, האט ער געזאגט פאר יענעם אז ער זאל זיך טוישן מיט אים, ער וועט אים געבן זיינע תכריכים און יענער זאל אים געבן פאר דעם געהעריגע וועט, און יענער האט מסכים געווען און אים געגעבן גוטע וועט און אזוי אים ער אריין אין שטאט, ער האט אבער געזען אז דאס איז נישט זיין שטאט, ער האט געטראכט אז ער האט אריין געבלאנטשעט אין אן אנדערע שטאט, און ער האט זיך ארום געדרייט אין שטאט.

ווען עס איז געווארן נאכט, אין אלע הייזער איז שוין געווארן טונקל, האט ער געזען אז איין הויז איז נאך געבליבן ליכטיג, איז ער אריינגעגאנגען אין יענעם הויז האט ער געזען אז מען קען דארט עסן, ער איז געווען זייער הונגעריג, האט ער געפרעגט צו מען קען אים געבן צו עסן, האט מען אים געזאגט אז נאר אויב ער האט געלט וועט מען אים געבן צו עסן, מען דארף באצאלן פאר'ן עסן, ער האט דאך אבער נישט געהאט קיין געלט איז ער ארויסגעגאנגען הונגעריג.

אינצווישן איז שוין געווארן טאג, עס איז געווען דעמאלט די קורצע זומער נעכט, האט ער געזען ווי צוויי מענטשן קריגן זיך, האט ער זיי געזאגט אז ער איז א רב און ער קען זיין מאכן א דין תורה אדער א פשרה, האבן זיי מסכים געווען און ער האט זיי גע'פסק'נט אן אמת'ן דין תורה, און איינער פון זיי האט אים באצאלט צוויי גילדן, איז ער צוריקגעגאנגען צו קויפן עסן און מען האט אים צוגעגרייט א גלעזל ברוינפן.

אבער נאך איידער ער האט עספיעט אנצוהויבן טרינקען, זענען געקומען צוויי מענטשן צו אים און אים געזאגט אז זיי קומען פון בית דין אז ער מוז שוין קומען מיט זיי צום בית דין, האט ער געזאגט אז ער וויל קודם עפעס עסן ווייל ער איז זייער הונגעריג, זיי האבן אים נישט געלאזט, זיי האבן געזאגט אז זיי האבן נישט קיין צייט און ער מוז שוין קומען מיט זיי און ער האט געמוזט גיין מיט זיי.

ווען ער איז אנגעקומען צום בית דין, האבן זיי זיך זייער גערעגט אויף אים פארנוואס ער - וואס איז א פריעמדער מענטש - איז אהער געקומען און ער פסק'נט דין תורות, זיי האבן אים געזאגט: "אונז ווארטן שוין אזוי לאנג אז מען זאל קומען צו אונז אז אונז זאלן פסק'נען אן אמת'ע דין תורה און יעצט ביזנו געקומען דא פסק'נען אן אמת'ע דין תורה?"

האט דער בית דין געהייסן אז מען זאל זוכן ביי אים אויב ער האט גענומען שוחד, האט מען געזוכט און מען האט געטראפן די צוויי גילדן, האט דער בית דין גע'פסק'נט אז מען זאל אים אויסטוהן זיינע וועט און אים ארויס שטופן פון דארט און מען האט אזוי געטון. דער רב איז ארויס זייער ברוגז און פארשעמט, ער האט געטראכט אז עס וואלט זיך שוין גע'נדרש געלוינט פאר אים צוריקצוגיין אין קבר אבער ער האט שוין נישט געהאט קיין תכריכים.

אינצווישן האבן די מלאכים וואס ער האט באשאפן מיט זיינע מצות אנגעהויבן טענה'ען אז מען זאל אים שוין אפלאזן און מען האט אים טאקע געוואלט אפלאזן אבער ער האט קודם געדארפט אויספירן וואס ער האט צוגעזאגט צו קומען אין חלום צו דעם איד און אים דערציילן וואס מיט אים איז געווען, און דערפאר איז ער געקומען דערציילן פאר דעם אייניקל פון דעם איד די גאנצע מעשה, און דאס איז געווען אכט און צוואנציג יאר שפעטער.

««««

שאלות ותשובות ברסלב

איך וויל דאווענען מיט מנין, וואס טו איך אבער אז מ'ציעט זייער לאנג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, איך בין א אינגערמאן, מיט א שיינע משפחה מיט ליכטיגע קינדערלעך ב"ה, איך בין ב"ה זייער מצליח אין פרנסה, אויך אין רוחניות בין איך א געווענליכער אינגערמאן, און איך האב אלעמאל געהאט א געפיל צו זיין נאנט צום אייבערשטן, פארשטייט זיך אז אמאל איז עס געווען שטערקער און אמאל שוואכער, אזוי ווי ביי יעדן איינעם.

מיט עטליכע חדשים צוריק האב איך אבער באקומען א קארטל פון איינעם, און פון דעם בין איך אנגעקומען צו הערן אייבער דרשות, און איך מוז זאגן אז מיין לעבן האט זיך מיר ממש אינגאנצן געטוישט, איך האב שוין געלערנט די ברסלבע ספרים אויך ביי יעצט, אבער די וועג ווי אזוי איר לייגט עס אראפ מיט זאא פשוטות, אז יעדער איד, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער געפונט זיך, קען זיך געבן א הויב אויף, א שאקל אפ פון אלע שלעכטס, און צוריק לויפן צום אייבערשטן, דאס האב איך יעצט פארשטאנען צום ערשטן מאל.

איך האב באקומען פיל חיזוק צו רעדן צום אייבערשטן, און איך האב גענומען דעם סדר דרך הלימוד און איך האב שוין זוכה געווען צו ענדיגן פיר מאל ששה סדרי משנה, און איך דאנק דעם אייבערשטן אויף די גרויסע חסדים אז איך האב געטראפן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א.

מיין שאלה איז אזוי, איך וואוין אויף א פלאץ וואו ס'איז דא ממש געצייילטע מנינים שחרית יעדן טאג, איך פרובר אלץ צו דאווענען מיטן ערשטן מנין אינדערפרי, אויב אבער פארשפעטיג איך דעם מנין, מוז איך דאווענען מיטן צווייטן מנין פונעם רב דאהי, און דאס איז מיר זייער שווער, ווייל מ'ציעט אים דאס דאווענען מוראדיג לאנג און ס'גייט מיר ממש אויף די גערווען, א געווענליכע שחרית נעמט אזוי לאנג ווי די ראש השנה/דיגן דאווענען אין א נארמאלע בית המדרש. איין טאג האב איך געלערנט משניות נאכ'ן אויסטרעטן שמונה עשרה ווארטנדיג אז דער בעל תפלה זאל אנהויבן די הויכע שמונה עשרה, און איך האב אנגעיאגט צו לערנען גיין פרקים אין די צייט, דאס איז אבער נישט קיין עסק, און דעריבער וועל איך ענדערש דאווענען בחיידות, אבער למעשה וויל איך נא דאווענען מיט מנין, אבער ס'איז מיר זייער שווער צו דאווענען מיט אזא לאנגע מנין. וואס קען מען טון אין אזא צייט?

ישר כח

תשובה:

בְּעוֹרַת ה' יִתְפָּרֵךְ

יום ב' פרשת כי תצא, ט' אלול, שנת תשע"ט לפקדון

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון דאווענען מיט מנין; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות 1:): "אויפ'ן פסוק (תהלים סט, יד): 'וְאֵנִי תַפְלִיחַ לָךְ ה' עַת רְצוֹן', 'אִמְתֵּי עַת רְצוֹן?' ווען איז אן עת רצון? - "בשעה שהצבור מתפללין", ווען די ציבור דאוונט. נאך זאגן די הייליגע חכמים (פניני תורה): "אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו", דער אייבערשטער נעמט אן די תפילות נאר ווען מען האט אינזין וואס מען דאוונט. פֿרעגט די גמרא, עס שטייט דאך (תהלים עח, יג): "וְיִפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם, וּבִלְשׁוֹנָם יְכַבְּדוּ לוֹ, וְלִבָּם לֹא נָכוֹן עִמּוֹ, וְלֹא נֶאֱמַרוּ בְּבִרְיוֹ", די אידן האבן געפאפט דעם אייבערשטן מיט זייער מויל, לוי האבן נישט אינזין געהאט ווען זיי האבן געבעטן דעם אייבערשטן וכו', דאך זאגט דער פסוק ווייטער, "וְהוּא רְחוּם יְכַפֵּר עוֹן", אויך זייערע עבירות? ענטפערט די גמרא: "לא קשיא, פאן בחידי פאן בצבור", אויב מען דאוונט מיט מנין דעמאלט נעמט דער אייבערשטער אן יעדע תפילה אפילו מען האט נישט אינזין וכו'; זעט מען דאס גרויסקייט פון דאווענען מיט מנין, אז דער אייבערשטער נעמט אן די תפילה אזוי ווי עס זעט אויס, אפילו מען האט נישט אינזין דאס דאווענען אזוי ווי עס דארף צו זיין.

זיי נישט מזלזל אין דאווענען מיט מנין. אז מען דאוונט זייער לאנג און עס בלייבט דיר איבער אסאך צייט פון ווען דו ענדיגסט שמונה עשרה ביי דער בעל תפילה הייבט אן וכו' - קענסטו דעמאלט ענדיגן דינע שיעורים, נעם א תהילים און זאג דעם יום תהלים. אויך בשעת'ן דאווענען קענסטו זיך מתבודד זיין; אז דער בעל תפילה איז מאררן זאקסטו זיך איבער דעקן מיטן טלית און זיך אויסרעדן דיין הארץ צום אייבערשטן. אבער זאקסטו ווייטער דאווענען מיט מנין, דורךדעם וועסטו מבטל זיין אלע קליפות ומשחיתים.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסוק 1:): "דְּבַר שְׂבִמְנֵן - אפילו באַלף לא בטל", זאגט מוהר"ש אז מען דאוונט מיט מנין, אפילו דער מענטש זאל האבן טויזנטער קליפות וואס ווילן אנוועק נעמען און מבטל זיין זיינע תפילות, אבער "לא בטל", זיינע תפילות ווערן נישט בטל ווייל עס איז 'במנין' ער דאוונט מיט מנין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן. א כתיבה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

(עצתו אמונה, פ' כי תצא תשע"ט)

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה האט ער געזאגט: "אבער ווער עס וועט זיין ביי מיר די דריי צייטן אין יאר ראש השנה, שבת חנוכה, און יום טוב שבועות, וועט נישט פאקומען די עונש פון "עולם התוהו". מוהרא"ש זאגט אז היינט מיינט דאס אז מען זאל פארן ראש השנה אויף אומאן צום רבי'ן אזוי ווי ער האט געהייסן, און שבת חנוכה און שבועות זאל מען דאווענען צוזאמען מיט ברסלב'ע חסידים און מיט דעם וועט מען געראטעוועט ווערן פון "עולם התוהו".

מוהרא"ש איז מסביר פארוואס מען דארף גיין צום רבי'ן דוקא אין די צייטן, ווייל ראש השנה וועקט דער רבי אויף פון שלאף אז מען זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, און שבועות פאקומט מען פון רבי'ן דעם סדר דרך הלימוד ווי אזוי צו לערנען די הייליגע תורה, און חנוכה לערנט דער רבי אויס צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער געבט אונז.

דערפאר ווען א מענטש וועט האבן די זאכן, ער וועט רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, און לערנען די הייליגע תורה, דעמאלט ווען עס וועט קומען די לעצטע טאג וועט ער לאכן פון נעלן, אלע טירן וועלן פאר אים זיין אפן און ער וועט גלייך אריינגיין אין גן עדן. (שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך טובות)

מקוה. מען לייגט יעצט אריין אן "אלומינום ראדיעטאר הייצונג סיסטעם", - א סיסטעם פון געדרייטע פייפס - וואס רוב מקוואות נוצן טאג טעגליך צו הייצן. מען האפט אז ביז א וואך וועט מען פארטיג ווערן מיט די הייצונג ארבעט בעז"ה.

אין אנדערע נייעס פונעם בנין אין אומאן:
* די פענסטערס (פון די אויבערשטע צוויי - דערווייל אומבאנוצטע - שטאקן) זענען שוין אינסטאלירט געווארן ב"ה.

* מ'האט שוין אנגעהויבן צו אינסטאלירן די פלאמבינג פון די צווייטע שטאק פון די שלאף צימערן.

* די עלעקטריק פון די צווייטע שטאק פון די שלאף צימערן וועט שוין בעז"ה זיין פערטיג די וואך.

* מ'דארף נאך קויפן טיילס פאר די האלועיע פון די צווייטע שטאק פון די שלאף צימערן.

* קומענדיגע וואך דארף שוין אנצוקומען די גרויסע פענסטערס פאר די סטעפס.

מיר זענען שוין ב"ה אריין אינעם חודש הרחמים והרצון, דער חודש אלול, און מיר גרייטן זיך אלע מיט תורה, תפילה, און מעשים טובים צום גרויסן טאג ראש השנה ווען דער אויבערשטער איז דן יעדן באוונדער, מי יהיה וכו' ימות, מי במים וכו' באש וכו' וכו', דער רבי זענען מתפללן צו מקיים זיין וואס דער רבי האט געבעטן "ווער עס גלייבט אין מיר זאל קומען אויף ראש השנה", און ער האט געזאגט אז ער וועט אונז מתקן זיין "אפילו וועט איר קען נישט העלפן א גאנץ יאר", און מיר וועלן פועלן דארט ביים אייבערשטן א גוטע און זיסע יאר, ישועות, רפואות און שידוכים פאר אונז, אונזערע משפחות, און פאר גאנץ כלל ישראל.

אומאן ראש השנה!

שאלות ותשובות ברסלב

קיינער קוקט נישט אויף מיין זייט, ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א, איך האב א פראבלעם וואס איז צו לאנג און פארצווייגט אראפצושרייבן, אבער ממש אויפ'ן שפיץ גאפל קען איך אויפ'ן שרייבן אז איך שפיר זיך ווי א מצורע וועמען מ'האט געלייגט אין הרם. איך האב זיך אריבערגעצויגן מיט צוויי יאר צוריק צו א נייע געגנט, אבער קיינער דארט איז נישט אינטערעסירט אין מיר, נישט אין גאס און נישט אין שול, קוים וואס איינער גריסט מיר אמאל. איך בין זייער א שטילער מענטש, א גרויסער ביישן, סיי פון נאטור אויס און סיי ווייל מ'האט מיר אסאך צעקלאפט און צעשאסן, צעריסן און צעשמעטערט אויף שטיקער.

איך בין זייער צעבראכן, און איך קען נישט אויפהערן טראכטן פון מיינע צרות, ביטע העלפט מיר ארויס. נישט ב"ה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גור יאיר.

יום ד' פרשת ראה, כ"ז מנחם אב, שנת תשע"ט לפקט קטן

איך האב צעהאלטן דיין בריוו. נעם די עצה פון הייליגן רבי'ן; די עצה פון התבודדות - זיך אויסרעדן צום אייבערשטן. ווען א מענטש הייבט אן רעדן צום אייבערשטן טוישט זיך אים דאס גאנצע לעבן. מען גייט ארויס פון די איינגעטענקייט, מען קוקט אנדערש אויף דער וועלט און מען ווערט פרייליך און צופרידן.

עס זאל דיר נישט שטענען אז דו ביסט א שטילער מענטש און א גרויסער ביישן, עס איז בכלל נישט קיין פראבלעם צו זיין א שטילער מענטש און עס איז נישט קיין חסרון צו זיין א שעמעדיגער מענטש; בלישנות איז א אידישע מידה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תקמות עט). אז איינע פון די סימנים פון אידישע קינדער איז אז זיי זענען "ביישנים", שעמעדיג; נאך זאגן אונז חז"ל (תרי"ג כ.) אויפ'ן פסוק (תקמות כ. כ.) "בצעבור תהיה יראתו על פניכם", זו בושה, "לבלתי תחטאו", - מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא", ווער עס האט דער מידת הבושה וועט נישט קומען צו קיין זינד.

אמת, דו ביסט אריבער זייער א שווערע יוגנט; עס טוט זייער וויי צו הערן וואס דו שרייבסט אז מען האט דיר געטוט, מען האט דיר אסאך צעקלאפט, צעשאסן, צעריסן און צעשמעטערט, אבער איך מוז דיר זאגן אז דיין הצלחה ליגט אין דייע הענט. אז דו וועסט אריין נעמען אין דיר די אמונה; דו וועסט זינגען צום אייבערשטן שירות ותשבחות, אים דאנקען און לויבן, דורכדעם וועסטו ארויסגיין פון דיין איינגעטענקייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקס מצליח זיין אין אלע ענינים. א פתיחה ותחילה טובה און א גוט געגענטשט יאר. (עצתו אמונה, פ' ראה תשע"ט)

וואס טו איך אז ס'וועט זיין זייער שווער פאר מיין ווייב ווען איך פאר קיין אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א, איך האב חתונה געהאט צום צווייטן מאל, און איך לעב זייער גוט מיט מיין ווייב ברוך ה', און איך האב זייער שטארק חשק צו פארן קיין אומאן צום רבי'ן אויף ראש השנה, אבער מיין ווייב האט שטארק נישט חשק צו ווערן צוריק איינזאם אויף יום טוב, און זיך דערמאנען צוריק פון אירע אלטע שווערע צייטן. זי זאגט מיר אז איך קען פארן, אבער עס גייט איר זיין זייער שווער, זי וועט פארלאזן טרערן זייענדיג טראמאטישירט פון איר פארגאנגענהייט. וואס קען דער ראש ושיבה שליט"א מיר עצה'ן צו טון?

נישט ב"ה פון פאראויס

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גור יאיר.

איך האב צעהאלטן דיין בריוו. אז דיין ווייב לאזט דיר זיין ראש השנה אין אומאן זאלקסטו אונדא קומען אויף ראש השנה צום רבי'ן פדי צו פאקומען דעם תיקון. דער הייליגער רבי האט געזאגט (תרי"ג מוה"ר, סיפן תו): "שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא הנה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפילו הוא בעצמו זכרונו לא הנה יכול לתקנם אצל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. מי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", ראש השנה קען איך יעדן איינעם העלפן, אפילו מענטשן וואס איך קען זיי נישט מתקן זיין א גאנץ יאר.

גלייב מיר, עס איז פאר יעדן איינעם שווער; פאר אלע וואס פאלגן דעם רבי'ן און קומען קיין אומאן אויף ראש השנה - איז דאס שווער, סיי פאר די מענער וואס פארן און סיי פאר די פרויען וואס בלייבן אין שטוב מיט די קינדער וכו'. אבער אז דער רבי האט געזאגט (תרי"ג מוה"ר, סיפן תו): "וואס זאל איך זאגן, קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאנען", לייגן מיר אנועק אלע פאקונדעמליקייטן און מיד פארן קיין אומאן.

איך זאג שטענדיג פאר אלע וואס קומען זיך אפערדן אויף די ווייב אז זי לאזט נישט קומען קיין אומאן, אז עס האט גארנישט צו טון מיט דיין ווייב, אז דו וועסט זיך אויפפירן א גאנץ יאר אזוי ווי עס דארף צו זיין, דו וועסט זיין אין שטוב א גאנץ יאר און ארויסהעלפן דיין ווייב זיך צו פארען מיט די קינדער, דו וועסט רעדן שיינ צו איר אזוי ווי אן ערליכער איד רעדט צו זיין ווייב, דעמאלט וועט זי דיר נישט שטענען פון פארן צום רבי'ן, אדרבה זי וועט דיר מתוק זיין דו זאלסט פארן קיין אומאן זיך אויסבעטן א גוט יאר. די וועלט זאגט: "פארוואס בלאזט דער שופר אזוי גוט ראש השנה? ווייל עס ליגט א גאנץ יאר אין ארון הקודש" - דאס זעלבע זאגט מוהרא"ש: - "אז מען וויל פארן קיין אומאן אויף ראש השנה ווענדט זיך עס ווי אזוי מען פירט זיך אויף א גאנץ יאר; אז דיין ווייב וועט זען אויף דיר א גאנץ יאר אז דו פירסט זיך אויף ווי א ברסלב'ער חסיד, דו לערנסט דייעע שיעורים ספדרן יעדן טאג און דו לעבסט מיטן אייבערשטן, דאן וועט זי דיר נישט מעכב זיין פון פארן קיין אומאן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקס מצליח זיין אין אלע ענינים. א פתיחה ותחילה טובה, א גוט געגענטשט יאר. (עצתו אמונה, פ' ראה תשע"ט)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ושיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועבנאליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אן ישיבה, אדער רופט 200-7132-845

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (מא)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי גרייט זיך צו פארן קיין ארץ ישראל.

קפט

דעמאלט נאך פסח, ווען דער רבי האט זיך געגרייט צו פארן קיין ארץ ישראל, איז געווען איינער פון רבינים מענטשן, אן עושר און א גרויסער מיהוס, וואס האט זיך אים פארגלוקט מיטצופארן צוזאמען מיטן רבי'ן, און ער האט געשיקט אסאך חברים וואס זאלן רעדן צום רבי'ן און אים קעגן אז ער זאל אים מיטגעמען אויף די נסיעה.

ווען דער רבי איז געוואויר געווארן דערפון האט ער אים געלאזט רופן און אים געפרעגט, "דו ווילסט פארן קיין ארץ ישראל?", האט ער געענטפערט אז יא, האט אים דער רבי ווייטער געפרעגט, "נו, אויב ווילסטו פארן, פארנוואס פארסטו נישט?", האט ער געענטפערט, "אויב וועט איר מיר מיטגעמען מיט אייך, וועל איך פארן", האט אים דער רבי געפרעגט, "פארנוואס ווילסטו פארן אויף ארץ ישראל? ס'מוז זיין אז דו האסט עפעס א סיבה פארנוואס דו ווילסט פארן, ווייל ס'פארן דאך אויף אסאך אראפער קיין ארץ ישראל".

דער איד האט אנגעהויבן זוכן תירוצים פארנוואס ער וויל פארן, אָבער דער רבי האט זיך פלוצלינג צופלאמט, זיין פנים איז געווארן רויט ווי פייער, ער האט זיך אָנוועקגעדייט פון דעם איד און אנגעהויבן רעדן צום עולם ארום און געזאגט מיט גרויס ברען, "ווען מ'וויל אמת'דיג פארן קיין ארץ ישראל, זאגט מען דען 'אויב דו וועסט מיר מיטגעמען וועל איך פארן? ! ווען מ'וויל טאקע אַנקומען אויף ארץ ישראל דאך מען גיין צופיס! דער אייבערשטער האט געזאגט פאר אברהם אבינו (בראשית י"ב, א) 'לך לך מארצָה וממלכתך ומבית אביך אל הארץ אשר אָרָך', דער אייבערשטער האט אים דוקא געזאגט 'לך לך', ער זאל טאקע גיין מיט די פיס, צו זוכה זיין אַנצוקומען קיין ארץ ישראל!"

קצ

אין יענע טעג, נאך פסח, איז דער רבי געווען זייער פארשפאט און פארמאכט, און מ'האט געזען ביי אים גרויסע עבודות און התלהבות וואס מ'האט נישט געזען ביי אים ביז געמאלט, און ער האט ממש נישט גערעדט מיט קיין מענטש.

איינער פונעם רבינים מענטשן איז צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט, "רבי, פארנוואס זענט איר אונז נישט מקרב? פארנוואס רעדט איר נישט מיט אונז?", האט דער רבי אים געענטפערט אז ער האט געזען נישט קיין דיבורים, און דער רבי האט אים געזאגט, "איך געעצט געוואויר געווארן אויפן פסוק (שפי' מ"ג, ב) פ'י תַעֲבֹר בַּמַּיִם אַמָּה אָנִי, וְיִי אֲזוּי מִקַּעַן זַעַן דִּי הַיַּלְיָגֶה אַבֹּת, אַבְרָהָם יָצָק און יַעֲקֹב, וְעַתָּה אֵימַר מְוִיִּל. ס'איז מיר געווען א חידוש פארנוואס פונקט אויף דעם פסוק, איך טראכט אָבער אז דאס איז ווייל איך דאך דאך געעצט אריבערפארן דעם ים. אָבער פארנוואס דארפט איר דאס וויסן? צו וואס פֿעלט דאס איך אים? און אפילו איך וואלט עס געקענט מ'ליש זיין אין מוסר, אז יעדער זאל דאס קענען נוצן, האב איך אָבער געעצט נישט קיין דיבורים."

קצא

דער רבי האט אנגעהויבן ארוםגיין אין צימער ארויף און אַראַפ, און דער איד איז געבליבן שטיין דאָרט ציטערדיג פון גרויס פחד פון וואס ער האט יעצט געהערט פון רבי'ן, און פלוצלינג הויבט דער רבי ווייטער אן רעדן צו אים, "איך בין א גרעסערער אַנרעמאן פון אלע גדולים. איינער האט געלט, איינער האט שטעט, איך האב אָבער גאַרנישט. איך טרייטט זיך אָבער מיט דעם וואס איך דערמאן זיך וואס ס'וועט זיין אויף יענע וועלט. ווייל אויפן עולם האָמֶת וועט יעדער דאָרפן צוקומען צו מיר, יעדער וועט גליקסן צו הערן מייער חידושים וואס איך בין מחדש יעדע רגע און יעדע מינוט. וואס בין איך דען? דאס איז מיינ נשמה וואס איז מחדש. די גאַנצע וועלט דאָרף אַנקומען צו מיר, נישט נאר איר מייער תלמידים און אַנגערע אזוי ווי אייך, דאס ווייסט איר דאך אַליין אז איר דאָרף צוקומען צו מיר, נאר אפילו די צדיקים וואס קענען שוין דאווענען, קען איך זיי ווייזן אז זיי ווייסן גאַרנישט וואס תפלה איז, און איך קען זיי ווייזן א וועג און תפלה. און אפילו די גאר גרויסע צדיקים, וואס גייען שוין גאר מיט חודים, קען איך זיי ווייזן אז זיי ווייסן בכלל נישט דעם וועג אין חודים, און איך קען זיי ווייזן דעם ריכטיגן וועג אין חודים. און אזוי האט ער אויסגעקענט אַנעלכע זאכן."

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

סיום הש"ס דורך מו"ה יודל דעפרים הי"ו

די וואך מאנטאג איז פארגעקומען א שיינע סיום הש"ס אין ישיבה, ווען מו"ה יודל דעפרים הי"ו פון קענווי איילענד, ענגלאנד, איז געקומען צו פארן מיט זיין משפחה און עלטערן צו מאכן זיין סיום הש"ס ביים ראש ישיבה שליט"א אין ישיבה.

דער ראש ישיבה האט דערציילט אז אלעס האט זיך אנגעהויבן פונקט עלף חדשים צוריק, ט' חשוון תשע"ט, ווען ער איז געקומען צו פארן צו שמועסן מיטן ראש ישיבה, און דער ראש ישיבה האט אים מחזק געווען ער זאל נעמען אויף זיך דעם רבינס סדר דרך הלימוד, און ער האט עס גענומען מיט א שטארקייט, און יעצט פונקט עלף חדשים שפעטער, ט' אלול, איז מען זוכה אז מען שטייט שוין דא ביי א סיום הש"ס.

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז כאטש אנדערע וועלן חזק מאכן פונעם הייליגן סדר דרך הלימוד, "וואס?! דו דאווענסט גמרא?", אבער ווען א מענטש קוקט מיט אן אמת'ע אויג, ער קוקט זיך אן וויאזוי ער האט שוין אלעס פרובירט און עס גייט דורך טעג, וואכן און יארן, און כאטש די "פיקטשער" זעט אויס שוין, ער האט א "חברותא", אבער מען לערנט נישט, צי ווייל מ'שמועסט, צי ווייל די קאפ איז נישטא, א.א.וו. און ווען א מענטש מאכט זיך א חשבון הנפש, און ער הערט דעם הייליגן רבינס ווערטער אין שיחות הר"ן סימן ע"ו, אז "אין צריכים בלימוד רק האמירה בלבד", דאס הייסט אז "מען דארף נישט מער ווי זאגן די ווערטער ווען מ'לערנט", און ער פרובירט עס אויס, דארף ער שוין גארנישט מער פון דעם, ער ווערט צוגעקלעבט צו די תורה, ער לערנט דורך כל התורה כולה אין א קורצע צייט, און ער הייבט אן צו באמערקן צוביסלעך אז ער פארשטייט דאס לערנען אפילו מיטן בלוזי זאגן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעווינטשן פאר ר' יודל'ס עלטערן וואס זענען זיך אויך געקומען זיך באטייליגן אסאך נחת פון אלע קינדער.

דערנאך האט ר' יודל'ס פאטער, הרה"ח ר' אליעזר מרדכי שליט"א, אנגעווינטשן פאר זיין זון און פארן ראש ישיבה שליט"א ער זאל האבן הצלחה מיט די תלמידים.

דערנאך האט ר' יודל אויפגעטרעטן, און ארויסגעברענגט אז דער ראש ישיבה שליט"א ווערטער זענען נישט עפעס בלוזי שיינע געדאנקען, נאר מיר דארפן עס נעמען לעובדא ולמעשה, נעמען די משניות און זאגן פרקים, נעמען די גמרא און זאגן דפים, און דאס וועט אונז ארויסנעמען פון אלע פראבלעמען, און אזוי אויך רעדן צום אייבערשטן, און ער האט זיך באדאנקט פארן ראש ישיבה שליט"א.

ביים סוף האט מען געזונגען שיינע ניגונים לכבוד די מאורע. **תורת ה' תמימה משיבת נפש!**

פארשריט ביי די בוי ארבעט ביים בנין אין אומאן

ווי שוין איבערגעגעבן אין א פריערדיגע באריכט האט מען באשטעלט א טייערע פארגעשריטענע פילטער פון א אידישע פירמע אין ארץ ישראל, וואס איז ספעציעל געאייגענט צו האלטן מקוואות ריין און זויבער. ווי נאר דער פילטער איז אנגעקומען, האט מען זיך גלייך גענומען צו די ארבעט דאס צו אינסטאלירן, און ב"ה מען קען שוין איבערגעבן אז דער פילטער איז שוין גוט אינסטאלירט, און וועט שוין דינען דעם ציבור בעז"ה אויפן קומענדיגן ראש השנה הבעל"ט.

אזוי אויך ווערט געמאכט אסאך פארגרעס אין די הייצונג סיסטעם פון די <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אחיים.

אומאן טראנספארטאציע

מ'קען שוין באשטעלן טיקעטס פאר די באסעס פון קיוב קיין אומאן, און פון אומאן קיין קיוב, פאר די דירעקט פלייטס אויך שטעלן מיר צו באסעס פאר גרופעס צו באשטעלן רופט **646-642-1457**

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~ אייער פריינד **Plan it Rite** אלי קנאלל **718-506-4341** Travel the right way

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502361 / 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / 212-444-9191 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >